

Hög ålder

32.

Ljuvt är att vila, när krafterna domna
Skönt i den eviga vilan få somna.

43.

Åren och minnena samlad väl sig,
snart skola skördarna mogna.
Heder åt dem, som på levnadens stig
gått bland de raka och trogna.
(Ord av Kerstin Heed)

44.

Två ögon som lyst äro slutna
Två flitiga händer fått ro
Nu vila det goda förflutna
i ljusa minnenas bo

52.

Så skönt att i ålderns och levnadens höst
få lägga sitt huvud till vila
och njuta den sömn som ger ro och tröst
när klockorna ringa till vila.

54.

När krafterna alltmer domna
och ögat sin glans har mist
Då är det skönt att få somna
och vila från allt till sist.

94.

Många blev åren Du vandrade här
Så trogen och hederligt
Verksam i tiden
Nu mättad av ålder förunnat Dig är
Att vila i eviga friden

108.

Den bygd som i fröjd och smärta
Du älskat i många år
Nu öppnar sin famn sitt hjärta
Ro i dess jord Du får.

125.

Många blevo åren Du vandrade här
så trogen, så verksam i tiden.
Nu mättad av ålder förunnat Dig är
få njuta den eviga friden.

158.

Skönt är att vila när krafterna domna
Trött efter världens oro och strid (Trött efter årens möda och strid)
Skönt i den eviga vilan få somna
Vi önskar Dig vila i frid

160.

Den bygd som i fröjd och smärta
Du älskat i många år
Nu öppnar sin famn, sitt hjärta,
ro i dess jord Du får.

181.

Så stilla kom döden
Den kom som en vän
Den tog Dig i handen
Och förde Dig hem.

205.

Ett hjärta av godhet har slutat att slå
Två flitiga händer har lagt sig till ro
Din vandring på jorden nu avslutad är
Den eviga vilan är kommen.

213.

En ros faller sakta bladen
ett ljus brinner stilla ut
en flämtande livslåga slocknar
en arbetsfylld levnad är slut
Och hembygdens kyrkklockor ringer
sitt tack och sista farväl
mot högre och ljusare rymder
från jordelivet flyktar din själ.

218.

En ros fäller sakta bladen
Ett ljus brinner stilla ut
En flämtande livslåga slocknar
En arbetsfylld levnad är slut.

237.

Flitig så länge krafterna räckte
Fridsam och nöjd har Du levat Din tid
Somnade när allmakten livslågan släckte
Ljust är Ditt minne, vila i frid.

239.

Ett verksamt liv har slocknat ut
En flitig hand har domnat
Din arbetsdag har nått sitt slut
Och i Guds hand Du somnat.
Din kära stämman tystnat har
Men minnet av Dig lever kvar.

267.

Det ringer till helgdag
och veckan går ut.
Ditt dagsverk är flyktat
och mödan är slut.

269.

Sakta som när flingor falla,
över tyst och stilla bo.
Gled du bort från vänner alla,
hän mot fridens ro.

287.

Två ögon som lyst är slutna
två flitiga händer fått ro,
nu vilar det goda förflutna
i ljusa minnenas bo.